בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת חֻקֵּי הָאֱלֹהִים
וְאֶת תּוֹרֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא טוֹב
הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃ נָבֹל תִּבֹּל גַּם אַתָּה גַּם
הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא
תוּכַל עֲשֹׂתֵהוּ לְבַדֶּךָ׃ עַתָּה שְׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצְךָ
וִיהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מ֖וּל הָאֱלֹהִים
וְהָבֵאתָ אַתָּה אֶת הַדְּבָרִים אֶל הָאֱלֹהִים׃ וְהִזְהַרְתָּה
אֹתָם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם
אֶת הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃
וְאַתָּה תֶּחֱזֶה מִכָּל הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים
אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי
אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃
וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת וְהָיָה כָּל הַדָּבָר הַגָּדֹל
יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם וְהָקֵל
מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃ אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה
וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עֲמֹד וְגַם כָּל הָעָם הַזֶּה עַל
מְקוֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם׃ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ
וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמָר׃ וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל
מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל הָעָם שָׂרֵי
אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃
וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת אֶת הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יְבִיאוּן
אֶל מֹשֶׁה וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם׃ וַיְשַׁלַּח
מֹשֶׁה אֶת חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל אַרְצוֹ׃
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִשִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי׃ וַיִּסְעוּ

גין גברא גבין חבריה
ומה ורעבא להון יתקימא
דיוי ויתי אורחיה ואמיר
חמנוהי דישׁ ליה לא תקין
פתגמא די את עביד ומל
מלאה תלאי אף את וכל
עמא הדין די עמיר את
יקיר מנך פתגמא לא תכל
למעבדיה בלחודך ומקום קבל
מני אמליכך ויהי ימרא את
דיוי בם עידך הוי את לעמא
קבע אלעזר מן קדם יוי גזרתי
מיתי את פתגמיא לקדם
ת׳ ואתיות יתהון ית חקיא
ית אורחתא נחזרון ית עובדא
עבדא די יעבדון ואת
תחזי מכל עמא גברין חכימין
דחלנא דיוי גברין דקשׁוט
סנין לקבלא מתון נתמני
עליהון רבני אלפין רבני
מאיתא רבני חמשין
ורבני עשׂריתאן ודיינין
ית עמא בכל עדן ויהי פל
פתגם רבייתא לותך וכל
פתגם זעיר דינין אנון
ויקלון מנך ויסדרון עמך
אם ית פתגמא הדין תעבד
ויפקדנך יי ויהיל למקם
ואוף כל עמא הדין על
אתריה יהך בשלם ורבי
משׁה למחמי חמוהי ועלך
כל די אמר ועבד משׁה
גברין דחילא מכל ישׂרי
ומהימנין ושׂנאי מגן
ומקים עלהון רבני אלפין רבני
מאיתא ורבני עשׂריתאן
ודיינין ית עמא בכל עדן
ית פתגם קשׁי מייתין לות
משׁה וכל פתגם זעיר דינין
הינון ושׁלח משׁה ית חמוהי
ואזל ליה לארעיה׃
בירח תליתאה למיפק
בני ישׂרא׳ מארעא דמצרים
ביומא הדין אתו למדברא
דסיני׃ ונטלו מרפידים

חתנו של משה: ועל חבל סרנויו ולטון ושון
כאיטה · פליטטרין · סמו העלה עבל · סבל עלה
ויקבן שהוא משׁה על ידי חמאה ועל ידי קדוד
וכתו ושׁע ושׁאיה: נם אוסה · לשבת ליהרן וחור
ושמעוס ויקעס: כי סך מאוך הרמב · סמרן רביוק
ואכתן: אי עשׂיך · ויהי לקיס עשׂך כשנה אוא לן
עבא היולך קבורה: הייה אוסה לעם מול הליקני
שלח ושליך בנותם לוקוס ושומו ואשפעם
מאוהן: את הדברים · דברי ריבותם: ת מדוע
ויוסה יחזה · ברות הקודש שעליך ·
אשרי חול · עשיריס שאין עריכין להמנו
ולהכר פעם: אנשי אמת · אוהן סעל
אובוזה · טהן כדרי לם מוך על דמריסס
שעל ידי כן יהו דמיסס נשמעב:
שוחני ביצב · ששונאין את ממון בדין
כי ההיא דאמרינן סדיינו דמסך ·
ומנו נקי ומינה נדיינו לאו דיינו דו ·
שרי אלפים הס היו טכ[illegible]ות שרים שש
מאות אלף · שרי ומאות שתת אלפים
הין שרי חמשים שנים עשר אלף שרי
עשרות שתים אלף · ת׳ הקשה ברבי
יהודה סי מקבמדינתו על בריתא זו נמנו
פרידקן קמ׳ דסמדרין ואס תאמרו היאך
הין בואה אחד שרי עשרות היו הין
בכל מאה ומאה עשרים אחד שר מאה
ושנים שרי חמשים ומאחר שאתה פוחת
וכל מאה ומאה עשרים אחד שר מאה
ושבע שרי חמשים לא יעלה לך ועיין שרי
עשרות בעשרת הבאין · עד כאן לשון ·
וכן הוכל הקטנות על שרי חמשים והמאה
עם עבדיהם לפי הקטנים שרא לון
האנשים על העשרות לון · ואלו הן שרי
שרי עשרות עשרון היו דנין אותן ·
האנשים בשני דיניהם · וכן שרי חמשים ומאה
שרי עשרות היו נוטלין כלך זה מאתים וכן שרי
אלפים והמאות · ועדיין שרי אחד מן השנים ·
היו לו תחתיו יותר מן עשרה שהרי תחכוכו
האחרים וכן שתי מאות ואלפים · עד כאן לשונו ·
ואינו מכיר הסוכב ספר זה פרושלמו לשם קס שרי עשר
מאות על השנים עשר דיוטות ואחד שר עשר · וכן חמשת
עשרים ומאתים בשלשת אלפים ושלש מאות
יחסר מאחד שנאמר ושנים עשר אלף

וחו ויהונתן בן אמליהן מהודה קבילו
איש שהיה בדברי חיים: סנוע עצני ש
קול אויב סיך עשוע יותר ומלאיע
פני סראית בבר: ושאיר ישוב בך
שאריית איש שטכון אלי על ידי דם
כבניך: יול קצה התעלה שפתי ינודדו
שדה כובס שדה שהכובסים שוטחין
שם בגדים לעבדם כך תהנם יותן ורמות
אוירן בשנן אחז ופני ישעיה ושם על
ישוו אובלין הקיבי כפר עלין כלין
ותעוד. פנטיה בלעם ברכה כעין אילה
מיה שעשית לעגם השליכם כמוך דהדר
יוש בב בלעכה אחתיה

אשר כעבדיון שלמת שלוך שהם אשליכם שלמת שלוך
כמי הסחו שילוך אחד שילוך עד שלוא עתיד ב
זולתי הוא עבדת: יוף הס זיעד קדש שהשעיים בם
עשיידים בקדושתם קס יהיו להלוא עבדת ללאו מעמד
שיעשה לכך אנו מכלה יוותם שאוט כשעבים
זיעב קודש ויט פוחדין שיעב שלמת היה כיהשל
טוי שאוטו כעריו והיו שם אולה ואלון שוטעים
ויהי כמי אחז ונו׳ וזה היה הכתליחסן אלון
אוהן אלוהי השרות לפני הין ווי האיז זה שולך
ישוב הוון אוי להם בן יותם קוון בן שעיה הלון
ובוחנו עיידים חלו הין לפיכך אי אפשי לת
לפטוש ידי בן הדיון והיו יכון להלחם עליה
ואנו זכות יכולתין הבל ויכך לבן אחד לפי
שרשע הזה הוכי: עתה ארס על יוקרין ויחוה
ארך ארס על ילך ישוב למו עליך מחה לשון עקבה
על ביס הולכות פעשו פלצ לשון ויעת שכל
ומלו ויעים ויושלבבן לפי שכתב פלחם בן
כלי אחד אתם בעגו עשלי ויכלו לן כזה שלו יוכלהו
ויד שלך ורם זעל ואיו ויהיו

במיגדה ויבין בלבם וישובו אלי
והיו רעעתם ועד אתי יסבון
ידעתם ולא ישובון ושאר
ידעתי כי ישובון עד תבין
יוד: הבא מורעונות עליהם
שלח בעזה: ושאיו ואכיסס שאיו
עשב שיעל תשוחה ושקף
גלאה אחיו יו שב, ורמה
דעם שהארץ תעזבנה מהם
וכך הלשון נרכן ומקומות עיובי
כי יבחרון, ועוד מם עשיריס
כשו ועשו אחד ושתים עשרה
גם יוכך ישוחיות ושוכב
ידי עליך בעיון, יחד עיניהם
ויהיה לבוב עד שעגע שיאין
ואוא עזיסים ועזרים עשיקם
יהוה נבא לשם: כמוה וכאלון